

Postní dobrodružství

Pan Holý se rozhodl, že se bude postit. Lékař mu předepsal delší dovolenou na zotavenou a přísnou dietu. Čtyřicetidenní postní doba se k tomu zdála být skoro ideální! Pan Holý se proto rozhodl strávit čtyřicet dnů na poušti. A tak na Popeleční středu odletěl na Blízký Východ.

Ještě téhož večera jel pouští v pronajatém autě. Když už kolem sebe viděl jenom písek a kamení, postavil si stan. Druhého dne si vychutnával klid pouště. Ale dlouho si samotu neužíval: náhle ho vyděsila hlasitá střelba. Právě tam, kde se utábořil, spolu totiž bojovaly dvě ozbrojené skupiny. Odpoledne už pan Holý seděl v letadle a mířil domů.

Ale tak rychle se svého plánu vzdát nechtěl. Jeden jeho obchodní partner měl v odlehlém lese loveckou chatu. Další den se pan Holý vydal na dlouhou cestu a večer už vybaloval svá zavazadla v odlehlé lesní chatě. Zachumlal se do spacího pytle a spokojeně si pomyslel, že tady ho určitě žádné střelení a výbuchy granátů rušit nebudou. Ale krátce nato, když vstal – chtěl se právě zamýšlet nad smyslem života –, ho vyrušil hlasitý řev motorových pil. Ke své velké lítosti zjistil, že právě za jeho chatou začala výstavba nové sjezdovky...

Pan Holý to vzdal. Opustil zdánlivou horskou samotu a vrátil se zpět do svého bytu. Tam chtěl v klidu spřádat další postní plány. Ale pak se to stalo – začal objevovat svůj byt! Malou ozdobu na stěně, dubovou skříň po babičce a tatínkovu dýmku. Probudilo to v něm vzpomínky na dětství.

Pan Holý měl hodně času na přemýšlení a kolem něj se začal šířit klid. Přemýšlel dokonce i při jídle. Až do té doby totiž jedl rychle a hodně – teď ale jedl málo a pomaleji. „Odkud asi pochází tenhle banán? Kdo ho utrhl. Má se ten česač ovoce také tak dobře jako já? Mají jeho děti dost jídla?“

Klid, který pan Holý našel ve svém bytě, trval jen do doby, než se vrátili jeho sousedé, rodina Kopeckých. Ještě dva dny nevycházel pan Holý ze svého bytu, ale třetího dne zazvonil energicky Kopeckým u dveří. Přišla mu otevřít malá holčička a bojácně se na něj podívala. Když ji pan Holý uviděl, usmál se na ni a ona mu úsměv oplátila. Když už tu byl, zeptal se, jestli by mohl jít dál. Rodina byla trochu překvapená, ale přátelská.

A pan Holý objevil, že jejich děti jsou nejen milé a zdvořilé, ale že mají také své problémy a že potřebují druhé lidi. Protože stále ještě využíval svoje postní volno, chodily za ním děti Kopeckých skoro každý den a objevily přitom jeho staré hračky. On potom mluvil s jejich rodiči a poznával jejich starosti.

Pan Holý ale navštívil také rodinu Vágnerových. Kvůli hluku z jejich bytu nemohl v noci spát. Vlastně se jen chtěl postarat o svůj klid, ale se sousedy se spřátelil. A protože objevoval celý dům, ve kterém bydlel, pozval také starou paní Režnou na čaj. Objevil to, čeho si dříve nevšiml: kromě něj žijí v domě i jiní lidé. Chtěl je nejdřív změnit, ale místo toho se změnil sám.

Na konci postní doby ho pozvala rodina Kopeckých na slavnostní večeři. Toho, že mezitím skončila postní doba, si všiml až později, protože přestal vnímat čas.

Co platí o panu Holém?

1. Je to sobec, který chce mít jenom svůj klid a jinak nic!
2. Stává se člověkem, který objevuje sám sebe a své sousedy.
3. Dochází k poznání, že postní doba je dobou obrácení.
4. Zkazí celý půst, protože na jeho konci si dá slavnostní večeři.
5. Pochopí, že když chce někdo najít Boha, nemusí utíkat na poušť nebo do lesa. Bůh je vždycky tam, kde jsme my!